

Život starého nemocného důchodce při koronaviru.

Před nedávnem mi psal kamarád, že nějak zanedbávám ten svůj web, že jsem tam již delší dobu nic nového nevložil. Tak jsem mu odpověděl, že zdraví se mi horší, a také že většinu života trávím nyní doma, zvláště v tomto smutném období se všemi těmi omezeními a také strachem, aby na mě ten covid také někde neskončil. Jako jeden z prvních jsem se přihlásil na očkování. Bylo tam ale jenom pár možnosti okovacích míst. Tak jsem se po měsíci přihlásil znovu do Blanska. Zase dlouhé čekání a nic. Po urgenci na MZ mi řekli, abych se tedy přihlásil znovu. Tak jsem se přihlásil, zase do Blanska a čekám dodnes. Rád bych chtěl dostat vakcínu Pfizer. Ale asi si nemohu vybírat.

Dnes je 16. března a konečně mi přišel Pin na přihlášku k očkování do Blanska. Tak jsem se obratem přihlásil, očkují až odpoledne, možná jen pro nás starší a snad dostanu vakcínu Pfizer, kterou bych chtěl. Trochu mě to znervóznělo, ale jsem rád, že mám konečně termín. Takže od 17. tého mám první dávku Pfizeru. Malé problémy jsem měl druhý den ráno, slabost, vypadla mi jedna sklenice, škoda, že se rozbila.

Jak tedy trávit svůj čas a nezblbnout. Byla pro mě dlouhá zima, tu jsem s potížemi přežil, ještě částečně návštěvou počítače, nyní již využívám většinou na posteli iPad, bohužel ho někdy využívám moc často a nedočkavě čekám na jaro. Dlouho nepřicházelo, smutek a **nervozita na mě doléhala čím dál víc a tak jsem po náhodném zhlédnutí na mém iPadu prohlížel papoušky.** Líbili semi, začal jsem hledat kdo prodá a po delším hledání jsem našel pána v Černé Hoře. Chtěl jsem Corely, páreček a on jeden měl. Trval na rychlém odběru, že má i jiné zájemce. Tak jse si ještě ten den objednal na internetu klec. Zaplatil jsem předem, aby mi ji hned poslali. Neposílali a zase po urgenci neposílali, tak jsem si vzpoměl na kamaráda, který dříve choval papoušky a měl jsem štěstí, že kamarád měl volné klece doma a půjčil mě je. Mám dobrého kamaráda Petra v Rájci, požádal jsem ho a on do Černé Hory se mnou zajel. Tak jsme nejdříve u pána prohlédli chov, měl tři voliéry (pokud by se tak daly nazvat) a on mi po dohodě odchytil moje korely. Při odchodu mi nabídl také

andulky, já jsem neodolal a dva pářečky také koupil. Tak nyní chovám doma papoušky a andulky.

Moje corely

Moje andulky

Po několika letech důchodu jsem dva roky choval ovečky. V tom druhém roce jsem k nim tak přilnul, že jsem je zdarma vrátil na zimu znovu do chovu.

Potom po roce jsem koupil malá kanadská pastevecká prasátka. Hodně veselých chvil jsem s nimi užil. Strašně dobře jsem je krmil, že se již ani nechtěla pást a jen čekala na šrot s čerstvým mlékem a okrajky sýru z Otinovsi a Kostkovém cukru, který ode mne žádala když mě zahlédla. Byla po několika měsících velmi tučná a strašně krásná.

A tak nyní již budu končit s papoušky. Zatím je mám doma a když je venku teplota nad 5 stupňů, tak je dávám ven na zahradu otužovat. Po několika dnech chovu jsem začal přemýšlet o venkovní voliére. Našel jsem doma ještě pěknou staroupolicovou skříňku o rozměrech asi 120/120 cm nekrytou a tak jsem z ní začal s pomocí kamaráda

vyrábět voliéru. Nakoupil jsem pěkné drátěné pletivo, zhotovil dvířka obalil pletivem a připravil spoustu jiných věcí k dobrému pobytu papoušků a andulek. Nyní čekám jen na pěkné počasí, abych je mohl přestěhovat. Zatím to vypadá tak, že se k nám vrací zima. Dnes padal sníh provázený velkým větrem.

Bereme s Hedvičkou stále obědy, které nám vozí Tomáš z Holštýna. Vybíráme si a někdy vynecháme. A tak často vymýšlíme, cosi uvaříme, nebo upečeme dobrého. V mraznici mám ještě hodně Krabiček restovaných hříbků a tak to střídáme a vaříme houbovou polévku, také Zelňačka z mého kysaného zelí a Smetany, někdy zase fazolovou polévku z mých fazolí, kterých se mi loňi hodně urodilo. Občas si také dopřejeme masové polévky s dobrými nudlemi.

Často také pečeme. Využíváme našich jablíček, kterých mám ve velké lednici ještě spoustu a pečeme štrůdly i jiné dobroty.

Čas nám pomalu běží, stále čekáme na jaro, ale místo něho v pátek zase přišla zima. Napadlo 3 cm sněhu, v sobotu k ránu mráz 5 stupňů a přes den stále kolem 2 stupňů mrazu. Takže zase musíme sedět doma, prohlížet na iPadu otřesné případy v nemocnicích, stále tisíce lidí nakažených, tisíce v nemocnicích a z nich dokonce také stovky a někdy i přes tisíc v těžkém stavu a z nich zase v posledních dnech kolem dvouset umírá. Jak tak se na ta hrozná čísla dívám, jedna mne úzkost, nervozita a strach jak to bude dál. Na nás starší, kteří mnozí z nás jsou nemocní, to působí nejhůře. Proto se rádi raději

vracíme ke svým vzpomínkám, abychom alespoň na chvílečku na tu hrůzu dnešního života zapomněli.

